

D U C H O V N Á O B N O V A

„Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť.“ (Mt 5, 14)

Ježiš chce, aby jeho učeníci boli svetlom. Nie hocijakým svetlom. Svetlom pre svet! Nie je to výsada, ale skôr veľká úloha. Svetlo je dôležitý biblický symbol. Prináša deň, značí život. Je to Božie dielo prvého dňa: „Bud' svetlo!“ (Gn 1, 3). Opakom svetla je tma, noc, smrť, nebytie. **Tma panuje tam, kde chýba svetlo.** Na druhej strane, stačí maličké svetielko a tma ustupuje. Veľmi ľahko to môžeme vyskúšať (možno aj hneď teraz), aby sme si znova uvedomili **silu svetla.** Ak prijímame toto **poslanie byť svetlom,** výrazne meníme situáciu okolo seba, vo svete.

„Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť.“ (Mt 5, 14)

Svetu prinášame svetlo, keď ohlasujeme pravdu. Ježiš chváli Jána Krstiteľa: „...on vydal svedectvo pravde... On bol lampa, ktorá horí a svieti...“ (Jn 5, 33.35). Naozaj, pravda je ako svetlo. Uráža nás, keď nás niekto klame. Od útleho detstva chceme vedieť, poznať, chápať, „mať vo veciach jasno“. Hriech poškodil ľuďom **zmysel pre pravdu.** Tak sa stáva, že svetlo pravdy je niekedy nepríjemné, priam bolestivé. Vieme, ako funguje naše oko: neustále využíva svetlo, aby mohlo vidieť (človek získava 80% poznania cez oko). No sú situácie, kedy odmietame (aj inak neškodné) svetlo – napr. keď treba vstať a nám sa ešte nechce. Podobne je to aj so svetlom pravdy. **Napriek prirodzenému zmyslu pre pravdu, niekedy pravdu nechceme vidieť,** vadí nám, znervózňuje nás. Dokonca aj také krásne a veľké pravdy ako napríklad: „ľudský život sa začína počatím“ alebo „dieťa je dar“ sa môžu vnímať ako nepríjemné, resp. netolerantné. Počas našej misie sme neraz stretli takých ľudí.

Túto tragédiu odmietnutia svetla zakúsil sám Ježiš: „Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali.“ (Jn 1, 9-11).

„Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť.“ (Mt 5, 14)

Byť svetlom – to je služba Božích prorokov. Boh ich posielal k ľuďom ako obrancov spravodlivosti. Eliáš bráni Nabota (1Kr 21, 17-19), Izaiáš utláčaných, siroty a vdovy (Iz 1, 17), Jeremiáš v bráne chrámu žiada ušetriť krv nevinných (Jer 7, 2n), Amos tvrdými slovami atakuje sebecko boháčov (Am 5, 11-12; 7, 4-6), Ezechiela Boh žiada, aby na záchranu ľudu nič nezamlčal (Ez 3, 17n). Ján zomrel kvôli obrane manželstva (Mk 6, 18). **Prvých 30 Ježišových rokov bola príprava na tri roky verejného účinkovania.** Jedni ho pokladajú „za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní za jedného z prorokov.“ (Mk, 8, 28). Proroci sú svetlom. Koľkí ľudia nám už poďakovali za prorocké svetlo odkedy sme sa zapojili do projektu 9 mesiacov za život! Za pravdu o živote. Za pomoc v ťažkej situácii. Za radu alebo povzbudenie. Za nebojnosť. Alebo jednoducho za prítomnosť.

„Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť.“ (Mt 5, 14)

Izaiáš ohlasoval novú epochu takto: „Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo... Lebo chlapček sa nám narodil...“ (Iz 9, 1.5). A starý Simeon s dieťaťom Ježišom v náručí natešene volá: „moje oči uvideli tvoju spásu... svetlo na osvietenie pohanov.“

Osobitným spôsobom svietime, keď kladieme deti do stredu nášho záujmu. Ony sú svetlom sveta. Málo si uvedomujeme, ako veľmi ich potrebujeme. Ak sa nenaučíme bezpodmienečne prijímať deti, nikdy v nás nedozreje otcovstvo/materstvo. **Náš ľudský vývoj nekončí tým, že vyrastieme z dieťaťa, ale že dokážeme prijímať deti:** "Kto prijme toto dieťa v mojom mene, mňa prijíma..." (Lk 9, 48).

To je naša misia: pomôcť ľuďom, aby v dieťati videli dôvod na radosť. Nie preto, že je ich vlastné, alebo že je plánované. Jednoducho preto, že je to dieťa! **Keď chránime deti, osvetľujeme svet.**

* * * * *

„Čo robí maják? Nehýbe sa z miesta. Nedokáže zliezť z útesu, skočiť do vody a zachrániť potápajúcu loď.

Nemôže utíšiť vody, aby vyčistiť plytčiny. Dokáže len jedno: svietiť do tmy a ukazovať cestu.

Jediný maják môže navigovať mnoho ľudí.“ (Lisa Wingateová)

.....
„Kedysi ste boli tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi. Žite ako deti svetla!

Ovocie svetla je v každej добрote, spravodlivosti a pravde.

Skúmajte, čo sa páči Pánovi, a nemajte účasť na jalových skutkoch tmy, radšej ich odhaľujte,..." (Ef 5, 8-11)

MODLITBA SVÄTEJ FAUSTÍNY

Túžim sa celý premeniť na tvoje milosrdenstvo a byť živým obrazom teba, ó, Pane.
Nech táto najväčšia Božia vlastnosť, jeho nepochopiteľné milosrdenstvo,
prejde cez moje srdce a dušu na mojich blížnych.

Pomôž mi, ó, Pane, aby moje oči boli milosrdné,
aby som nikdy neupodozrieval a nesúdil podľa vonkajšieho zdania,
ale všímal si to, čo je v dušiach mojich blížnych pekné, a prichádzal im na pomoc.

Pomôž mi, aby môj sluch bol milosrdný,
aby som bol vnímavý na potreby svojich blížnych,
aby moje uši neboli ľahostajné voči bolestiam a stonaniu blížnych.

Pomôž mi, Pane, aby môj jazyk bol milosrdný,
aby som nikdy nehovoril zle o blížnych,
ale pre každého mal slovo útechy a odpustenia.

Pomôž mi, Pane, aby moje ruky boli milosrdné a plné dobrých skutkov,
aby som vedel svojim blížnym robiť len dobre
a sám si vyberal ťažšie, namáhavejšie práce.

Pomôž mi, aby moje nohy boli milosrdné,
aby som sa vždy ponáhlal pomáhať blížnym, premáhajúc vlastnú únavu a ustatosť.
Mojím pravým odpočinkom je služba blížnym.

Pomôž mi, Pane, aby moje srdce bolo milosrdné,
aby som vedel spolucítiť s utrpením blížnych. Nikomu neodmietnem svoje srdce.
Budem úprimný aj voči tým, o ktorých viem, že budú zneužívať moju dobrotu
a sám sa ukryjem v najmilosrdnejšom Ježišovom Srdci.

O vlastných utrpeniach budem mlčať.
Nech si tvoje milosrdenstvo odpočinie vo mne, ó, Pane môj.
Sám mi kážeš, aby som sa cvičil v troch stupňoch milosrdenstva;

po prvé: skutok milosrdenstva – akéhokoľvek druhu;
po druhé: milosrdné slovo – ak nebudem môcť skutkom, tak slovom;
tretím je modlitba.

Ak nebudem môcť milosrdenstvo preukázať skutkom ani slovom, vždy môžem modlitbou.
Modlitbou preniknem aj tam, kam sa nemôžem dostať fyzicky.

Ó, Ježišu môj, premeň ma na seba, lebo ty môžeš všetko.